

Rozloučení se školou

Uplynulo už devět let, kdy nám dala paní učitelka první vysvědčení. Brzy dostaneme to poslední na této základní škole. První den si pamatuji, jako by byl včera. Vyrostli jsme, zmoudřeli a naučili se mnoho věcí. Když jsme pak společně nastoupili do první třídy, těšili jsme se na své první známky. Dnešním rokem pro nás všechny něco končí. V naší třídě jsme zažili mnoho legrace, ale i hodně hádek, ale i přesto to byly ty nejlepší roky s mými spolužáky.

Každoročně jsme se jako ostatní těšili na konec školního roku a na začátek letních prázdnin. Nyní to bude jiné. Znova se nevrátíme do školy, kterou za posledních devět let také dobře známe. Musíme se však posunout dál. Čekalo nás mnoho vážných rozhodnutí, se kterými nám pomáhali i učitelé. Poděkování patří především paní učitelce Anně Láníkové a paní učitelce Vladimíře Žídkové. I když je těžké se rozloučit, život pokračuje dál a jediné, co nám zbyde je vděk pro všechny, co nám pomohli dostat se dále.

Adéla Fictumová, IX.A

Rozloučení se školou

Máme to tady. Končí nám společných devět let na základní škole. V první třídě jsme měli paní učitelku Demelovou, byla super. Ve čtvrté třídě jí vystřídala paní učitelka Pěničková. Ale taky se v nás probudila menší puberta. Věřím, že si to s námi užila, ale aspoň má na co vzpomínat. No a najednou už tady byla šestá třída a s ní nová pravidla, nové předměty, ale především nová třídní učitelka. Paní učitelka Matějková byla super. Pochopila každé naše problémy a vždy se nám snažila pomoci. Bohužel musela odejít, a s tím se objevila otázka, kdo nám bude dělat třídní. Ujala se nás paní učitelka Divišová. Ty roky s ní byly úžasné. Paní učitelka vymýšlela spoustu výletů, samozřejmě to byly ty, které souvisely s nějakou historií, ale i tak to bylo super. Jenže po všech těchto zážitcích se tady objevil takový menší strašák. Přijímačky za rohem a nervozita stoupala. Naštěstí jsme je všichni zvládli a přežili. Už nás čekají jenom prázdniny a hurá na naše vysněné střední školy.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem vyučujícím za trpělivost a třeba, až se někdy potkáme na ulici, budeme moct zavzpomínat na naše „mladá léta“.

Anna Kouřilová, IX.A

Rozloučení se školou

Vážení učitelé, milí rodiče a mí spolužáci,

dnes stojíme na prahu nového začátku a loučíme se s první kapitolou našeho života.

Devět let je dlouhá doba a každý z nás během této cesty prožil nespočet zážitků.

Vzpomínám si na náš první den ve škole, kdy jsme se plni očekávání a možná i trochu obav. Setkali jsme se s novými kamarády a s naší první paní učitelkou. Později jsme rostli a postupovali do dalších tříd, až jsme se dostali na tzv. druhý stupeň, kdy jsme docela zlobili, ale nakonec toto období přešlo a všechno jsme hladce zvládli. Ráda bych poděkovala našim třídním učitelkám, které s námi měly spoustu trpělivosti a vždy nás vyslechli. Také bych chtěla poděkovat i paní učitelce Vladimíře Žídkové a Anně Láníkové za přípravu k přijímacím zkouškám.

Děkuji i spolužákům za krásná léta. Budu na vás vzpomínat.

Anna Mikuličová, IX.A

Rozloučení se školou

Dnešní den je pro nás všechny mimořádný, protože se loučíme se školou, místem, které bylo naším druhým domovem po mnoho let. Tento okamžik je plný radosti i smutku, naděje i nejistoty. Opouštíme známé prostředí a vydáváme se na novou cestu, která je plná neznámého.

Vzpomínám si na první den, kdy jsme vstoupili do těchto dveří. Byli jsme plni očekávání a obav. Nevěděli jsme, co nás čeká, a všechno bylo nové a neznámé. Postupně jsme si ale na školu zvykli a ona se stala místem, kde jsme nejen získávali vědomosti, ale také navazovali přátelství, zažívali úspěchy i neúspěchy a učili se, jak čelit výzvám.

Potom nám cestu zastavil Covid 19. Byla to těžká chvíle, protože jsme se učili přes počítač, ale hlavně jsme se nemohli společně vídat. Byla to překážka, kterou jsme překlenuli.

A teď je tu devítka, nejtěžší ročník základní školy. Jelikož jsme věděli, že se nám cesta krátí, museli jsme se připravovat na přijímací zkoušky, které jsme úspěšně zvládli.

A nyní, když stojíme na prahu nové etapy našeho života, je čas se rozloučit. Před námi se otevírají nové příležitosti a výzvy, které nás čekají. Budeme čelit novým situacím, poznávat nové lidi a objevovat nové světy. Ačkoli se naše cesty mohou rozcházet, věřím, že si vždy budeme pamatovat tyto roky strávené spolu.

Také bych chtěl poděkovat učitelkám a učitelům za ochotu a nervy, co s námi měli. Hlavní dík patří paní učitelce Vladimíře Žídkové a paní učitelce Anně Láníkové za vzornou přípravu na jednotnou přijímací zkoušku z českého jazyka a literatury a matematiky. Zároveň děkuji svým spolužákům za to, co jsme dobrého prožili.

Jakub Vojtek, IX.A

Rozloučení se školou

Drazí spolužáci, učitelé a rodiče!

Dnes se naše cesty rozcházejí, a přestože se loučíme se Základní školou v Hanušovicích, náš společný příběh bude žít dál v našich srdcích. Zažili jsme spolu nezapomenutelné chvíle, které nás formovaly a připravily na další výzvy.

S prvním školním zvonkem začal náš příběh plný dobrodružství, přátelství a poznání. Procházeli jsme společně různými kapitolami, od prvních písmenek a čísel až po složité úlohy deváté třídy. Každá třída přinesla nové poznatky, radosti i občasné trable, které jsme společně překonávali.

Děkujeme učitelům za trpělivost, podporu a vedení. Vaše slova a rady nám byly vždy cenné.

Rodičům děkujeme za lásku, podporu a víru v naše schopnosti.

Loučíme se se školou, ale náš příběh teprve začíná. Přejeme si šťastnou cestu a úspěchy!

S láskou,

Lukáš Džobák, IX.A

Rozloučení se školou

Když se podívám zpět na ty roky strávené v naší Základní škole v Hanušovicích, nemohu než cítit směsici nostalgie a vděčnosti. Dnes stojíme před posledním dnem naší školní cesty, a je čas se rozloučit s tím, co jsme zažili a s těmi, kdo nás provázeli.

Prožili jsme spolu neuvěřitelné chvíle plné smíchu, dobrodružství a poznání. Každý den jsme se učili novým věcem, nejen z učebnic, ale i ze života samotného. Naše třída byla jako malá rodina, plná podpory a sounáležitosti. Společně jsme překonávali výzvy, radili si a vytvářeli nezapomenutelné vzpomínky.

Nyní je čas poděkovat všem, kteří nám pomohli na naší cestě. Paní učitelko Žídková, Vaše neochvějná oddanost vzdělávání a láska ke své profesi nám byly inspirací. Díky Vám jsme nejen získali znalosti, ale také jsme se stali lepšími lidmi.

Poděkování patří paní učitelce Zdeňce Demelové, která nás měla od první do třetí třídy, potom paní učitelce Dagmar Pěničkové, jež nás učila od čtvrté do páté třídy, také paní učitelce Aleně Divišové. Ta nás doprovázela od osmé třídy do deváté třídy.

Rovněž bychom chtěli vyjádřit vděk všem ostatním učitelům školy a rodičům, kteří nás podporovali a vedli na naší cestě. Bez vaší pomoci bychom nemohli dosáhnout svých cílů.

A nakonec, děkujeme i sobě navzájem, našim spolužákům. Společně jsme tvořili náš školní život a společně budeme nesmazatelně spojeni i nadále.

I když se dnes loučíme se školou, nezapomeneme na tyto okamžiky a na lidi, kteří je udělali nezapomenutelnými. Jsme připraveni na nové výzvy, které nám přinesou budoucnost, ale zároveň si uvědomujeme, že naše cesta za poznáním teprve začíná.

S láskou a vděčností

Matěj Černý, IX.A

Rozloučení se školou

Ahojte, spolužáci!

Dnes je ten den, kdy se musíme rozloučit se Základní školou Hanušovice. Jsme tady jako rodina, která prošla mnoha výzvami, vzestupy a pády, smíchem a slzami. Ale teď je ten čas, kdy se musíme rozloučit a přijmout nové začátky.

Od prvního dne jsme prošli mnoha zkušenostmi. Pamatuji si na naše první setkání ve třídě, na naše první lekce, na naše první přátelství. Byly to tyto momenty, které nás formovaly do lidí, kteří jsme dnes.

Nezapomenutelné jsou naše akce mimo školu, jako školní výlety, sportovní turnaje nebo divadelní představení. Tyto zážitky nám přinesly nejen radost, ale také důležité životní lekce o spolupráci, vytrvalosti a odhodlání.

Chci poděkovat všem učitelům a zaměstnancům školy za jejich trpělivost, podporu a vedení. Vaše úsilí a oddanost nám nejen pomohly dosáhnout školních úspěchů, ale také nás připravily na výzvy, které nás čekají v budoucnosti.

Ale nejvíce chci poděkovat vám, mým milovaným spolužákům. Bez vaší podpory, přátelství a úsměvů by tato cesta nebyla taková, jaká je. Společně jsme prošli radostí a bolestí, smíchem a pláčem, a to nás spojilo navždy.

Takže teď, s těmito slovy, se loučím se všemi vámi. Mějte se rádi, pamatujte na naše vzpomínky a nikdy nezapomeňte na naši úžasnou cestu společně. Ať nás život provází a naše cesty se opět někdy zkříží.

Děkuji vám a sbohem, Základní školo Hanušovice!

Matěj Šor, IX.A

Rozloučení se školou

Drazí spolužáci, vážení učitelé a milí rodiče!

Dnes stojím na prahu nového začátku, kdy se loučím se dny naší Základní školy v Hanušovicích. Při pohledu zpět vidím dlouhou cestu plnou poznání, objevování a růstu. Od první třídy, kdy jsme se učili počítat a psát první písmenka, až po sedmou třídu, kdy jsme rozšiřovali své znalosti o český jazyk, matematiku, přírodovědu, dějepis a další předměty. Každá třída nám přinesla nové dovednosti, vědomosti a zkušenosti, které nás připravovaly na další výzvy.

Pak přišla devátá třída s přijímacími zkouškami, které jsme s nervozitou, ale i odhodláním překonávali. Zkoušeli jsme své znalosti a dovednosti v českém jazyce i matematice, abychom mohli postoupit na střední školu a pokračovat ve svém vzdělávání. Za podporu, trpělivost a pomoc v této náročné době bych rád poděkoval paní učitelce Vladimíře Žídkové za český jazyk a paní učitelce Anně Láníkové za matematiku. Jejich přístup, podpora a ochota nás vést byly pro nás neocenitelné a vytvořily pevný základ pro naše úspěchy.

Děkuji vám, naši milí učitelé, za vaši práci a oddanost, kterou jste mi věnovali po celou dobu mého studia. Vaše podpora mě provázela mojí cestou a jsem vděčný za každý okamžik strávený ve vaší společnosti.

Nesmím zapomenout ani na mé rodiče, kteří mě po celou dobu mého studia podporovali, povzbuzovali a věřili mi. Vaše podpora mi dodávala sílu pokračovat vpřed a věřit ve vlastní schopnosti.

A tak se s radostí a vděčností se loučím se Základní školou v Hanušovicích. Ať nás čekající výzvy posilní a příležitosti nám otevřou nové dveře. Ať se nám daří ve všem našem počínání.

Děkuji a zároveň přeji všem šťastnou cestu!

Matyáš Fojtík, IX.A

Rozloučení se školou

A je to tady!

Něco nového začíná a něco starého končí. Je to jako včera, když jsme byli žáky 1. třídy.

V září 2015 jsme zasedli do školních lavic, plní očekávání a strachu z nového prostředí. Těšili jsme se na nová dobrodružství, nové kamarády, ale ani zdaleka jsme nikdo netušili, co nás všechno čeká a co nás nemine. Od 1. do 3. třídy jsme se učili základní znalosti, bez kterých se v životě neobejdeme, jako je například psaní a počítání. Další velká změna! Ve 4. třídě jsme dostali novou třídní učitelku, na kterou jsme se ale díky jejímu přátelskému přístupu rychle zvykli. V 5. třídě nám rychle vyrostly růžky a začali jsme zkoušet, co všechno učitelé vydrží. Naštěstí naše třídní učitelka nikdy neztratila trpělivost a vždy nás podržela a ze všeho „vytáhla.“ S přestupem na 2. stupeň nám přišli noví spolužáci a mnoho nových učitelů, které jsme zatím znali jen od vidění. A i když to někdy nebylo jednoduché, 2. stupněm jsme prolezli až do samotného finále. Dlouhých 9 let uteklo jako voda. Byla to pořádná jízda plná zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Ale je na čase nasednout na novou loď plnou nových lidí a snad nových zážitků. Od září se naše cesty rozejdou a každý půjdeme tou svou. Na závěr bych chtěla poděkovat třídním učitelkám za jejich trpělivost a také učitelkám na matematiku a češtinu za jejich ochotu a pomoc při přípravě k přijímacím zkouškám, tedy konkrétně paní učitelce Žídkové a paní učitelce Láníkové.

Michaela Voráčová, IX.A

Rozloučení se školou

Rozloučení s devátou třídou je významným okamžikem v životě každého studenta. Je to čas plný emocí, nostalgických vzpomínek a nadějí na budoucnost.

Prvním krokem k pochopení důležitosti je uvědomění si všech těch nezapomenutelných okamžiků strávených ve škole. Každý den, každá hodina a každá lekce přispěla k formování osobnosti a charakteru. Společně prožité chvíle, přátelství a vztahy vytvořily neocenitelné základy pro budoucnost.

Je také časem reflexe nad dosavadními úspěchy a neúspěchy. Je to příležitost podívat se zpět na cestu, která vedla k tomuto bodu, a uvědomit si, jak daleko jsme za tu dobu dospěli.

Nicméně to není pouze o pohledu do minulosti, ale také o pohledu do budoucnosti. Je to čas plný očekávání a naděje na to, co přinese nová etapa života. Je to jako otevření nové knihy, jejíž stránky jsou plné neznámých dobrodružství a příležitostí.

V závěru je nejen symbolickým ukončením jedné kapitoly, ale také začátkem nového začátku. Je to čas, který nás povzbuzuje k tomu, abychom se podívali do budoucnosti s nadějí a odhodláním, ať už se vydáme kamkoliv.

Můj pobyt v Základní škole v Hanušovicích končí. Je to smutná událost. Uteklo to jako voda. Není to tak dávno, kdy jsem nastoupila do 1.A. Je to velmi dojemné. S loučením přichází i slzy. Byl to velký stres a boj, ale některé zážitky byly i dobré.

Obzvláště se mi bude stýskat po paní učitelce Vladimíře Židkové, paní učitelce Aleně Divišové. I pan ředitel – František Felner – je skvělý člověk.

Určitě je někdy potkám a bude příležitost si s nimi pohovořit.

Natálie Černá, IX.A

Rozloučení se školou

Milí učitelé, rodiče a spolužáci!

Je to tady! Ani jsme se nenadáli a už jsme v deváté třídě. Je to skutečně neuvěřitelné, jak čas letí. Ještě teď si pamatuji, jako by to bylo včera, když jsme trochu se strachem i nejistotou poprvé usedli do školních lavic. S mnohými jsem se znala již ze školky, ale s některými jsem se viděla poprvé, a to i s naší první paní učitelkou Zdeňkou Demelovou. Při pomyšlení, kolik let jsme spolu jako třída společně strávili, přichází naše poslední rozloučení s devátou třídou. Je to doba plná emocí a vzpomínek.

Nejdůležitějším momentem posledního ročníku se staly přijímací zkoušky na střední školy. Přes všechny obavy a úsilí jsme byli úspěšně přijati na své vysněné obory. S neochvějnou přípravou na přijímací zkoušky nám byly oporou paní učitelky: Vladimíra Žídková – český jazyk a literatura a Anna Láníková – matematika.

Pro nás, kteří jsme strávili tolik času spolu, je toto rozloučení nejen konec jedné etapy, ale také začátek nového dobrodružství. Každý den, kdy jsme spolu strávili, byl darem. Byly to chvíle smíchu a radosti, ale také společného trápení a překonávání překážek. Společně jsme spolu prošli dobrými i špatnými časy, podporovali se navzájem a vytvářeli vzpomínky, které nás budou provázet celým životem. Ať už to bylo při společných výletech nebo ve třídě během hodin.

Děkuji Všem, kteří pečovali o mé vzdělání, především mojí mamince, která mi byla a je, vždy oporou.

Nyní, když se blížíme k rozloučení, cítím, jak se mi srdce třese emocemi, protože vím, že tento okamžik znamená rozchod našich cest. Budeme společně směřovat do nových světů, nových začátků. Se smutkem se loučíme. S nadějí, že se naše cesty zase někde setkají a že budeme stále pamatovat na tyto nezapomenutelné chvíle. Hodně ŠTĚSTÍ! A někdy opět na viděnou.

Natálie Začalová, IX.A

Rozloučení se školou

Dnes stojíme na prahu nové kapitoly našich životů. Naše cesta základní školou je u konce a přesto, že se naše cesty nyní mohou rozdělit, vzpomínky, které jsme společně vytvořili, zůstanou s námi navždy.

Tato škola byla místem, kde jsme strávili mnoho nezapomenutelných chvil, kde jsme se smáli, učili a rostli. Každý z nás zažil okamžiky úspěchů i výzev, které nás posílily a připravily na budoucnost. Díky našim učitelům jsme získali nejen vědomosti, ale i cenné životní lekce. Děkujeme vám za vaši trpělivost, podporu a vedení.

Prvním krokem k pochopení důležitosti je uvědomění si všech těch nezapomenutelných okamžiků strávených ve škole. Každý den, každá hodina a každá lekce přispěla k formování osobnosti a charakteru. Společně prožité chvíle, přátelství a vztahy vytvořily neocenitelné základy pro budoucnost.

Je také časem reflexe nad dosavadními úspěchy a neúspěchy. Je to příležitost podívat se zpět na cestu, která vedla k tomuto bodu. A uvědomit si, jak daleko jsme za tu dobu dospěli.

Nicméně to není pouze o pohledu do minulosti, ale také o pohledu do budoucnosti. Je to čas plný očekávání a naděje na to, co přinese nová etapa života. Je to jako otevření nové knihy, jejíž stránky jsou plné neznámých dobrodružství a příležitostí.

Nyní se vydáváme každý svou vlastní cestou, s nadějí a s odhodláním čelit novým výzvám. Pamatujte, že každý konec je zároveň novým začátkem. Věřím, že to, co jsme se zde naučili, nás provede budoucími úspěchy a pomůže nám dosáhnout našich snů.

S vděčností a přáním všeho nejlepšího do budoucna se loučíme s naší základní školou.

Rozálie Jacková, IX.A

Rozloučení se školou

Rozloučení se školou je okamžik plný emocí. Po devíti letech strávených v lavicích základní školy nastal čas vydat se na novou cestu. Poslední školní den byl plný smíchu, vzpomínek i slz.

Pamatuji si na první den, kdy jsem s batohem větším než já sám vstoupil do první třídy. Třásl jsem se nervozitou, ale rychle jsem si našel nové kamarády. Učitelé nás vedli nejen ve vědomostech, ale i v životních hodnotách. Postupem času jsme se stali jednou velkou rodinou.

Poslední den ve škole jsme se sešli ve třídě, kde jsme si prohlíželi staré fotografie a videa z různých školních akcí. Smích se mísil se slzami, když jsme vzpomínali na nezapomenutelné okamžiky – od školních výletů po naše první lásky.

Rozloučení vyvrcholilo slavnostním předáváním vysvědčení. Když jsem si přebíral své, uvědomil jsem si, že toto je konec jedné kapitoly a začátek nové. S učiteli jsme se objali a poděkovali jim za jejich trpělivost a podporu.

Opouštění školy není snadné, ale je to součást našeho růstu. Jsem vděčný za všechny zážitky a přátelství, která jsem získal. Ačkoli se naše cesty rozcházejí, vzpomínky na školní léta zůstanou navždy v mém srdci.

Robin Mitvalský, IX.A

Rozloučení se školou

Drazí spolužáci, vážení učitelé a milí rodiče!

Dnes jsme se sešli při této výjimečné události, abychom společně zavzpomínali na naše společné chvíle a připravili se na nové začátky, které nás čekají. Stojíme na prahu nového období naší cesty životem, kdy se loučíme se dny, které jsme strávili ve stěnách naší milované Základní školy v Hanušovicích.

Při pohledu zpět na tyto roky, vidím nejenom učebny plné knih a tabulí, ale spíše vzpomínky plné smíchu, přátelství a nezapomenutelných zážitků. První třída nám otevřela dveře do světa vzdělání a dobrodružství, která jsme společně zažívali každý den. Od prvních abeced a početních úkolů jsme postupovali společně, učili jsme se nejenom z knih, ale také ze života samotného.

Každý z nás měl svou roli ve školním divadle života. Někteří z nás vynikali ve sportu a v recitaci, jiní - ve výtvarných či hudebních uměních, ale všichni jsme sdíleli jedno – touhu po poznání a růstu. Společně jsme se učili a připravovali na další životní etapu.

Vít Berlinský, IX.A

Rozloučení se školou

Milí rodiče, učitelé a spolužáci. Už jsme v deváté třídě, je to něco neuvěřitelného! Jako by to bylo včera, co jsme se stali prvňáky a začali jsme novou kapitolu života na Základní škole v Hanušovicích. Uvědomuji si, že to velmi rychle uteklo. Devět let povinné školní docházky je pomalu za námi a otevírá se nám cesta za vyšším vzděláním a novými zážitky. Tuto kapitolu bych ráda ukončila poděkováním našim třídním učitelkám, a to úplně první paní učitelce - Zdeňce Demelové, která nás naučila číst, psát a počítat. Bez těchto znalostí bychom se neobešli. Poděkování náleží i paní učitelce Dagmaře Pěničkové, jež si nás přebrala ve 4. třídě. Pomohla nám se zlepšit jako kolektiv a srovnala nás do latě. V 7. třídě nás dostala na starost paní učitelka Irena Matějková. Byla velmi hodná a starostlivá. V 8. třídě se stala naší třídní učitelkou paní učitelka Alena Divišová, která nás doprovázela devátou třídou. Také bych chtěla poděkovat paní učitelce Vladimíře Židkové, která nás připravila na přijímací zkoušky z českého jazyka a literatury.

Když teď tak vzpomínám, je téměř neuvěřitelné, kam až jsme se dopracovali. Úspěšně jsme zvládli přijímací zkoušky. Kdo teď vlastně jsme? Řekla bych, že jsou z nás už téměř dospělí lidé, kteří se vydávají na velmi neznámou, ba dokonce tajuplnou cestu plnou nových zážitků. Bojíme se této cesty? Těžko říct, ale v životě je mnoho překážek, jež člověk musí zdolat. My těmto překážkám budeme čelit. Našich společných devět let uplynulo jako voda, která proklouzává mezi prsty. Nyní se, bohužel, musíme s touto školou rozloučit a vyrazit vstříc nové střední škole, novým zážitkům a novým přátelům. Loučení není vůbec snadné, vlastně je to ta nejtěžší věc na světě, neboť musím říct to osudné slovo. Sbohem, má základní školo, vážení učitelé, moji nejdražší spolužáci. Ze srdce děkuji všem, že jsem Vás mohla poznat. Bylo mi ctí.

Vanessa Cejnarová, IX.A

Rozloučení se školou

Rozloučení je vždy plné emocí a vzpomínek. S přibývajícím léty se nám dostává možností poznat mnoho lidí, které ovlivní naše životy. S odchodem z deváté třídy se uzavírá jedna kapitola, ale zároveň se otevírá celá kniha nových zážitků.

Těmto devíti letům ve škole zůstanu vždy vděčna. Díky nim jsem se setkala s úžasnými učiteli, kteří mě nepřestávali inspirovat a se spolužáky, s nimiž jsme prožili spoustu nezapomenutelných okamžiků. Každý den jsme se učili nejen matematiku a český jazyk, ale také o životě samotném.

Nemohu zapomenout na všechny smíchy, slzy, školní výlety a třídní akce, které nás spojily a vytvořily z nás skvělý tým. Ačkoliv se rozcházíme na různé střední školy a každý půjde svou cestou, budeme vždy součástí této jedné skvělé třídy.

Tak tedy se loučím s devátou třídou, plná vděčnosti za vše, co jsme společně prožili a se srdcem plným naděje. Jsem připravena na nové výzvy, jež na mě čekají i ve střední škole.

Vanesa Holubová, IX.A

Rozloučení se školou

Nastává další etapa mých školních let. Rozloučení se školou je skutečně těžké. Učili jsme se společně po dobu 9 let, sdíleli obtíže i radosti, byli jsme jedna rodina. Teď je čas říct „nashledanou.“ Slzy se tlačí do očí.

Školní léta jsou o svátcích, výletech, přátelství. Ve škole se učíme přátelit, odpouštět, být milosrdní, což je důležité v dnešní době. Kromě znalostí si ze školy odneseme nejcennější věc – umění být člověkem.

Brzy zazní poslední školní zvonění a my se rozejdeme do středních škol. Stále si budu pamatovat naše školní roky, první paní učitelku a učitele, kteří nás vzdělávali devět školních let. Učili nás lidskosti a porozumění životu. Budu vždy s vděčností vzpomínat na naše učitele, zejména na naši třídní učitelku – paní Alenu Divišovou. Byla nám jako druhá matka, velmi laskavá, vždy nám pomáhala v těžkých chvílích. Proměnila naše školní roky ve šťastné a úžasné okamžiky v našem životě. Také jsem vděčná paní učitelce češtiny – Vladimíře Žídkové, která nám pomáhala s přípravou na přijímací zkoušky. Byla přátelská a vždy nás vítala s úsměvem. Chci také poděkovat paní učitelce matematiky – paní Anně Láníkové za přátelský přístup a přípravu na přijímací zkoušky. Všem ostatním učitelům upřímně děkuji za získané znalosti, trpělivost, porozumění a životní rady.

Samozřejmě, že budu vždy vzpomínat na školní přátele, protože naše přátelství bylo čisté, nezištné. A také si budu pamatovat akademii, díky níž jsme se hodně sblížili.

Vážení učitelé, rodiče, spolužáci a přátelé, jsem šťastná, že jsem byla součástí této školy a naší třídy, kterou si budu pamatovat.

Valeria Kyrychenko, IX.A

Rozloučení se školou

je pro každého žáka významným okamžikem. Po devíti letech strávených v jedné budově, mezi spolužáky a učiteli, nastává čas odejít. Mnoho z nás se těší na nové výzvy a dobrodružství, které nás čekají na střední škole. Zároveň cítíme smutek a nostalgii při vzpomínkách na společné chvíle, školní výlety, sportovní akce a hodiny plné smíchu. Základní škola nám poskytla pevné základy vzdělání a životní hodnoty, které si ponese dál. Děkujeme všem učitelům za trpělivost a podporu. Teď je čas vydat se na novou cestu a psát další kapitolu našich životů.

Vojtěch Šimík, IX.A

Rozloučení se školou

Vážení učitelé, rodiče a spolužáci!

Jsme zde proto, abychom ukončili devět let, které jsme prožili na Základní škole v Hanušovicích. Myslím, že tyto roky nic a nikdo nenahradí, nikdy je znovu neprožijeme stejně. Většina žáků je ve třídě od první třídy, někteří přišli později, podobně jako já. I tak jsme se brzy skamarádili – s někým více, s někým méně.

Vzpomínáme na ty časy, které byly špatné i dobré. Nezapomeneme na vtipy, hlášky a různé přezdívky žáků. Většinou to bylo dobré a doufám, že s některými se budeme bavit, i když nebudeme nablízku. Bude mi smutno, jak po spolužácích, tak i po učitelích.

Nezapomenu na odborné exkurze, školní výlety a další akce, při nichž jsem zažil legraci. Bude mi to chybět. Náramně jsem si to užil.

Doufám, že se po škole neprocházím naposledy. Naše milá základní škola Hanušovice, děkuji Ti za to, co jsi pro mě udělala a zase někdy nashledanou.

Radek Špatina, IX.A